

היה נוטל פרק שלישי סוטה

ב.

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פיד מהל סוטה
הל"ג פתג עשין ט:
ז ב מיי פ"ג ע"ג הל"ג
פתג עשין ט:
ח ג מיי פ"ג ע"ג הל"ג
ד
ט ד מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
י ה מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
יא ו מיי פ"ג ע"ג הל"ג
טז
יז ז מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
יח ח מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
יט ט מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כ י מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כא יא מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כב יב מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כג יג מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כד יד מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כה יו מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כז יז מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כח יח מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
כט יט מיי פ"ג ע"ג הל"ג:
ל

מגילתה גנות. ירושלמי
כשניל לשחקה לול קטן היה שם ושם המים נשפכים
מני אין כהן משום קדושה מהו לגבול כהן את הטעם מה בכך המים
נשפכים מני יש כהן משום קדושה: נמחקה המגילה ואמרה איני
שומה מערערין אותה למה שגרמה
לשם שיחוק כמה ימחק מני רבי
מנין ב"ש אומרים אחת וזה"ש המים
א"ר אילעאי טעמא דבי"ה כדי לכמוז
י"ה: **ט אמר ר' ירמיה** אפחוק דה
טה"ת איבא בנייהו. תימה לרבי והא
כימי ר"מ נפקין כזה המים המרים
כלאמרי' נפ' בתרא (לקמן דף מו.)
דר' יוסין בן זכאי הפסיקין ועוד האמר
כבא (לשיל ד' ט:) מגילת סוטה שכתבה
קודם שתקבל עליה שצוה לא עשה
ולא כלום א"כ מ"ט דמ"ד מוחקין
לה מן המורה וליכא למימר מ"ד
מוחקין לה מן המורה לית ליה דרבא
א"כ אמאי אמר לר"ש לעיל (ד' ט:.) כדי
נשנה לימא לית ליה דרבא אלף הכי
נשמע דרבא דרבא כ"ע מרוד וליכא
למימר מ"ד מוחקין לה כתיב כגון
אס נכתבה אותה פרשה בצורה לאמר
שקבלה עליה שצוה אע"פ שהספור
לא נמחין לשם סוטה אלף לשם ס"ת
ומה שאין מטילין קנקנתום לתוך הדיו
לפרשת סוטה אפי' בזמן הזה משום
דכתיב זה וממה דנעיין כתב שזכור
למחות ויזין דפי' מוחקין לה מן
המורה כמ"ד דקסנד' דלאותה פרשה
אפילו כתיבה בצורה קפיד קרא
דנעיין שזכור למחוק:

קשיא דר' אדר"ע **הס קאמר** מחיקה מעכבא. את האונס דכל
זמן שלא נמחקה אס אמרה איני שומה יכולה לחזור בה ולא אנסינן
לה להשקותה אבל אס נמחקה המגילה מערערין אותה על כרחיה
ואפי' לא קירב הקומץ דהא והשקה
דרשינן והכא קאמר קומץ מעכב את
האונס דכל כמה דלא קרב קומץ אי
אמרה איני שומה לא אנסינן לה
להשקותה: וטורה ואמרה שומה איני.
לר"ע מהו להשקותה מלונה: **שימן**
מר. דבר מר: **שמים ככר.**
קודם שמיחקה. אלמא מתמת דבר
אחר הס מרים ואין מרייה על סם
קללא דביקתס נקרא דהא מקמי
מחיקה לאו בני מינדק נינהו:
בתנ"י מגילה גנות. י' נלדי
היכל דכל כתיבי הקדש שאין ראויין
לקרות כהן נגזיין שלא ימכוז: על
כיס הדסן. שהיא צעורה שזורפין סם
פסול קדשי קדשים ופסולי אימורים
שמחילתן נפטים מן הקלעים כלאמריין
בשיטת הקדש (ונחסי דף קד:) שלשה
בית הקדש סם דהואיל וקדשה
ככלי נשרפת צעורה. והאי מתפורת
היינו נשרפת כלאמר לקמן (ד' כג.) ואלו
שמנומיהס נשרפות וקא חשיב להא
האומרת איני שומה: ואין מגילה
כשרה להשקות סם סוטה אחרס.
דנעיין כתיבה לשמה דכתיב' ועשה
לה הכהן לה לשמה: **המים נשפכין.**
כיון דאמרה טמאה איני צדוקה
ועומדת היא ומים המרים לא ניתנו
אלא לכרר את הספק: **מערערין**
אוסר. דלמלא טהורה היא ומחמת
רמימותא קאמרה: **מפתלא גידין.**
גידין שנלמיה נופחין ונראות
כמליחה גידין. וגם כשרה נעשית
שיטה שיטה של נפיחה והכי תניא
בספרי' (כיון שרטיטין מזורקין בה:
שלא טמאה העורה. שער נקיור או
פוחת נשים טמא דרך שם. ולקמיה'
ערת והא אומרין בעלמא דשערי
נקיור לא נתקדשו וכ"ש עורת נשים
ומת מותר ליתכנס למחנה ליה: **דע**
שזות פולה לה. תראה ותלמד
בפרשת סוטה והטות תולה דילפינן
מונקמה וטורה וזע ועקמה ע"י
זכות כדי זריעת זרע ט' חדשים
וי"א יותר כדמפרש בגמ'': **מלמד**
אומר רוצה אשה כשקב וסילוס
גרסינן. ובגמרא'ס מפרש מאי קאמר:
מכוס פירושו. מפרש בגמ'': **שמה**
את עלמנו ככתלים להראות שהיא
עניו זנוטה: **גב' כלל.** סופר:
אס חסר אוס חסר. כגון א' וה'
אלהיס אחת (וימיה') או חיתת אות
אחת כגון בראשית כראו אלהיס:
דבר אחד יש לי. לקמן מפרש מאי
תשובה היא זו: **כספ שיוכל למחות.**
ורבי ישמעאל סבר מוחקין לה מן
המורה ולא בני כתיבה לשמה
ואפרשא סוטה לחודה קא קפיד:
מאי קאמר ליה ומאי מהדר ליה.
מאי קאמר ליה ר' ישמעאל דקא
מהדר ליה ר"מ דבר אחד יש לי

(א) (לשיל י"ג:.) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל)
מחיקת המים נעשה וכו'
נמרי' (א) פירושין ג'
(ח) (לשיל י"ג:.) (ט) פירושין
ג'. (י) פ"ג ע"ג הל"ג:
(יא) (נמכר ה' ט) (נשא ה'
טו.) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)
(ל) (לקמן ט"ז:.) (כ) (כא)
(כ) (לקמן כ"ג:.) (כ) (כד)
(ל) (ק) (נישין ד"ג.)

הגהות הב"ח

(א) ג' או חיתור אס א'
(ב) י"ח ד"ה קש"א וכו'
קודם והכא אמר דר"י:

גליון הש"ס

בתנ"י פירשין איהו.
עין פ"ג ע"ג הל"ג טע:
שם פתח אוסר בן עזרי
וב' פ' פתגין ד' ג' פ"ג
מריה טעם לשמוע:

מוסף רש"י

ואמרה איני שומה. ואלו
הדיות למר טמאה איני.
מערערין אותה. כולמר
שומחין פיה שלא טענה
ואפסוק את המים לתוך
גביה (וע"ז הל"ג:.)
מערערין. לשון קריאה
גדול דומה לכן (א"ר ל'
ז' בקב והפלות. לית
נעלה עמה. מעשרה
קבין. והמכסה בחבובות
(כ) חפלה לתוך חבובות
מועטין והא חפלות
מני לה כפשתים. מני
קבין ופרשתים לפרש מן
החפלות. לפרש אין טוב
שתלמוד תורה וקעמן סא.
קנקנתום. ארזימיט'
(ג' ורובי ג'.)
תחסידי ארת אחת. ויה'
אלהיס אחת אס תפגר
אל' ה' אתה חסריה.
ידבר כי אס חסוף את
אחת וכתבו ידברו נשאלת
מתריב (טו.) דבר אחד
יש לי. לקמן מפרש מאי
תפגרה לו (טו.) כתב
שיוכל
וקנקנתום רשומין ניכר
מח' (טו.) מאי קא"ל.
רבי ישמעאל. ומאי קא
מהדר ליה. רבי חלמי,
אמר ליה על ספר יציר
ותהדר ליה קנקנתום י' לי
(טו.) כיון דלא מצי קם
אליביה. רבי עקיבא היה
חריף טובה ולא מאי ר'
מח' למיקא אליביה (טו.)
ובגמ' מברא. תפנית
שקל מפרשין (טו.) דרר
אתא לקמיה דר"י.
שהיה חריף לפגול ולקרקע
כתיב עמל לנשיי שפיות
ומשיות ו' על זו ולתקן
(טו.)

הוספות שאנץ

שריאה טמאה: דאמר קרא
מי המרים שמרים כבר
קודם מחיקה אלפא מחמת
דבר אחר הם מרים ואין
מירוחין נקרא על שם
בדיקותן דהא מקמי
מחיקה לאו בני בדיקה
נינהו. ליה: **בתנ"י**
מגילה גנות בצורה היכל
דכל כתבי הקדש שאין
ראויין לקרות כהן נגזיין
שלא ימכוז: ומחמת
מחוסרות אבתי הדין
דהואיל וקידשה ככלי
נשרפת בצורה והאי
מחוסרות בעורה היינו
נשרפת כראי לקמן ואלו
שנמחתיין נשרפות וקא
חשיב לה לה האומרת
איני שומה. ליה. והיא
מפתלא גידין פיה גידין
שבלחיה נופחין ונראות
מלאה גידין וגם בכשרה
נפיות שיטה שיטה של
נפוחה והכי תניא בספרי
כסין שרטיטין מזורקין
בה: שאם תחסר את אחת
כגון אלף וה' אלהיס אחת
או תחיר את אחת בראשית
כראו אלהיס. והרי מאמר
פ"י כגון הוה על הוה'
אחרין יר"ד מברך את
השם:

אבל תורה דתפגא כתיב הכי נמי דתחקינן. לפוס הא

דיחוי ר"מ למיפרך וכו' לית ליה למ"ק
הא דמנן א' כל גט שנכתב על לשם
אשה פסול כ"ד היה עובר צנוק
ושמע קול סופרים מקיין וכו' וה"מ
למרוי דילמא עד כאן לא אמר גבי
גט שתמא פסול משום דלשה לא
לגירושין ועומת אבל סוטה אחר
שקינא לה ונסתרה סתמא להשקות
ועומדת כלאמריין בריש מסכת זבחים
(דף כ:) א"כ עד כאן לא פסילין גבי
גט אלף משום דהתם וכחז לה אחר
רמנא וכו' מיהו היכא דליתיק לשם
רחל לא דהרא מנתקא ע"י מחיקה
לשם לשה ולרבי אחי כר' ישיה נמי
אע"ג דקמי' דידה מחיקה היא
מיהו דעתי' דכתיב כסתמא ועשה
לה ולא כתב וממה לה דרשינן ליה
נמי אכתיבה דנעיין דלכתוב לשם
אלות בעולם מיהו נמי הא' דלא
כתיב

מכעיא בחסירות ויתירות דבקי אנא אלא אפילו למיחש לזכוב דדילמא אתי ויתבי אתניה דרל"ת ומחיק ליה ומשוי ליה ר"ש דבר אחד יש לי שאני

מטיל לתוך הדיו וקנקנתום שמו איני והא'
למד תורה אצל ר' ישמעאל הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר
לי דבר כשבאתי אצל ר"ע אמרה עלי קשיא שמוש אשמוש קשיא
אמרה אסרה בשלמא שמוש אשמוש לא קשיא מעיקרא אתא לקמיה
דר' עקיבא כיון דלא מצי קם אליביה אתא לקמיה דר"י וגמר גמרא
הדר אתא לקמיה דר"ע סבר סברא אלא אמרה אסרה קשיא קשיא
תניא רבי יהודה אומר אומר היה ר"מ 'לכל מטילין קנקנתום לתוך הדיו
חזין

שעשה רושם ואינו נמחקה מה ענין קנקנתום אלל חיסור וימור: ומשוי ליה ר"ש. כגון דל"ת דלחא: דבר אחד יש כו'. ואינו
נמחק לגמרי: קשיא שימוש אשימוס. דקאמר לעיל שימוש דר"ע קודם (ו) ואמר הכא דר"י קודם: לא מלי למיקס
אליביה. על עיקר טעמיה שהיה אומר על טמא טהור ומראה לו פנים ועל טהור טמא ומראה לו פנים: אסא לקמיה
דר' וגמר גמרא. הטעמיות קתומות כמו שכן כדגמיר להו מרבו ורבו מרבו: וסדר אסא לקמיה דר"י למיפכר סברא.
לעמוד על עיקר טעמי המשנה מפני מה זה עמא זה טהור זה אסור זה מותר ועל מה כל דבר נסמך ועל איזה מקרא זה
תלמוד שהיה בימי התנאים ולהבין דבר מתוך דבר כשהיה דבר חדש נשאל צדית המדרש מהיכן ילמדוהו ולאזהר משנה ידמוהו:
מין